

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisbvr gensis

Continens Fvndationes Et Erectiones Monasteriorvm, Et Ecclesiarum
Collegiatarum, &c. per Boiariam, ac loca quædam vicina

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Copia Litterarum Hartvvici Episcopi Ratisbonen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13578

numerum ad iudicium non vocandis qua aliis constitutionib. apostolicis contrariis quibuscunque, aut si aliquibus communiter vel diuisim à sede apostolica indultum existat quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint vel ultra certa loca ad iudicium euocari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, & de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Dat. *Basilee* III. Non: May, sub anno à Natiuitate Domini Millesimo quadringentesimo Tricesimo quarto.

Catalogus Præpositorum huius Ecclesiæ Collegiatæ, qualescunque ex veteribus monumentis colligi potuit, infra sequitur, sub titulo prætermisiorum.

S. MAGNI MONASTERIVM.

ORDO S. Augustini Canonicorum regularium, in suburbio Ratisbonæ ultra pontem, vulgò *am Hoff*.

CIRCA annum 1135. ædificatum est hoc Monasterium, per quendam Gebhardum, Ratisponen. Canonicum, Presbyterum. Rex Conradus Hierosolymis reuersus, cum Ratisponæ de obsidendo Chelheim consultaret, consilio fratris vterini, Heinrici S. Leopoldi filij, qui tunc Ducatum Bauariæ tenebat, suburbium Ratisbonense Monasterio isti dedit; Anno 1138. Otto Frisingen. meminit obsidionis lib. 1. cap. 63. de vita Friderici Imperatoris; sed de donatione S. Magno facta nihil &c.

HARTWICVS secundus Episcopus huic Monasterio alia quam plurima privilegia dedit, inter quæ etiam Ecclesiam in Saler, Anno 1156 & 1161. Diplomata ibi extant, quorum copia sequitur.

In conscriptionibus apud S. Magnum habetur, quod prædictus Gebhardus fundator fuerit de familia Comitû de Raning, cuius castri vestigia adhuc extant, iuxta Labarum amnem. Ioann. Auent. lib. 6. fol. 622. ita habet: Conradus, Heinricus, Gebhardus, mysta Reginoburgen. fratres Germani de Raning & Rottenburch Comites, cum Matre Machilda de Paring, & diuum Magnum ad confluentes Danubij & Regni, in aduersa Reginoburgij ripa, Monachis Augustinianis dedicant.

COPIA LITTERARUM HARTVVICI EPISCOPI RATISBONEN.

NOTVM sit cunctis Christi fidelibus, tam futuris quam præsentibus, quòd venerabilis Hartvvicus, Dei gratia, Ratisbonensis Ecclesiæ Episcopus petente Dietherico, Ripensi Præposito, altare in Monasterio eiusdem loci in honorem beati Andreæ dedicauit Apostoli. Verùm Dominus Episcopus, penuriam loci illius circumspècta mente perpendens, qualiter honorificentiam B. Andreæ Apostolo ibidem exhiberet, cum Conuentu maioris Ecclesiæ, quem Præpositus ad dedicationem inuitauerat, diligenter insistebat. Proinde ergò cum communicato consilio decimam, propriè dotem cum baptismo, & sepulturam propriæ villæ altari B. Andreæ obtulit, pro dote, quatenus sepultura propriæ villæ esset dos, esset parochia Ecclesiæ Ripariæ.

HANC

HANC itaque dotem suo priuilegio Domino Episcopo confirmare volente, Dietricus, Præpositus Ecclesiæ suæ, magis volens prouidere initialem statum eiusdem loci, à primo fundatore, & quæ suo tempore gesta fuerat, simul expetiuit Episcopum, priuilegiare: procedentibus igitur cum multitudine viris religiosi, qui statum Ecclesiæ in ordine suo cognouerant, de rebus autem gestis fidem nobis præstiterunt, quod videlicet eo tempore, quo bonæ recordationis Rex Chuenradus castrum Ottonis, Palatini Comitis in Kelheim obsederat, quod idem Rex eodem tempore in propria persona venerit, & Ecclesiam B. Magni intrauerit, & prædium illud Ripense, cum omni sua attinentia regali proprietati subiecerit: Et quod Marschalcus inuestituram ararum, à colonis villæ ripariæ collectam, Regi in quinquaginta duobus talentis acceperit, & hac sumpta pecunia, Rex ad obsidionem redierit, Postea verò Gebhardus, Prouisor Ecclesiæ ripensis, cum Ducatu duorū Marchionum, Diepoldi, videlicet Marchionis de Vohburg, & Berchtoldi Marchionis de Andechse, quorum Confessor erat, præsentiam Regis Chuhradi adiit, hoc ab eo exoptulans, quatenus intuitu diuinæ remunerationis præsidium, in quod manum potestatiuam extendere rat, Deo & Canonicam regularem vitam ibidem ducentibus, largiri dignaretur. Rex igitur ad petitionem tam venerabilis viri promptus existens, prædiū, quod petebatur, quod est situm inter duo flumina cum omni sua attinentia, vsū quoq; fluminū vsq; ad medium, coram principibus, Deo & Sanctis eius, Andrea scilicet Apostolo & B. Magno Confessori, contulit pro dote & Canonicis regularibus, sicut petiuit fidelis Gebhardus, est largitus; Veruntamen hac conditione interposita, vt si aliquando Clerici illi distraherentur aliqua violentia, prædictū prædium aut rediret ad regalem fiscum, vel si quid ordinauerint illi fratres, dignum permaneat ratum; vnde etiam Aduocati ipsius Ecclesiæ petente tamen Gebhardo, suo retinuit dominio. Ad recompensationem autem talentorum, quæ Rex, vt prædictum est, ab incolis acceperat, hanc gratiam Ecclesiæ suæ contulit. Nam cum consilio fratris sui H. (id est, Henrici) Ducis Bauariæ, & H. vrbs Præfecti, publicā mercaturam in villa siue ciuitate Riparia, omni feria tertia instituit: Ipsam quoq; mercaturam & pensiones, & quicquid solui debet de mercimoniis, in foris statutis, cum iudicio ciuili, præter sanguinis damnationem, cuncta Ecclesiæ pro vsu fructu, firmavit Ripariæ, quæ huc vsque hodie tenet quietè. Constituit etiam Rex, quatenus Præpositus, & fratres Ripenses, metretam de semine porri vrbs Præfecto soluant annuatim, ob recordationem & testimonium eorum, quæ per Regem in prædicta Ecclesia gesta sunt. Dominus igitur Episcopus simul cum Choro religiosorum virorum, audito testimonio & illo approbato, tam illa, quæ à Rege Conrado gesta constabant, quam ea, quæ ipse ex sui gratia in præsentiarum concesserat, vt nulli omnino ea in posterū annullare vel in irritum ducere liceret, auctoritate & Banno Episcopali, scripto atque sigillo suo Ecclesiæ Ripariæ confirmauit: Testes huius rei sunt hi, Werinherus Præpositus, Henricus Decanus, Henricus Schazuliese, Rudigerus Cellerarius, Bruno de Hæsenakher, Bernhardus Niger, Merboro, Dietmarus Plebanus, Chaldelhahus de Ahusen, Chuno de Raitenpuech, Berchtoldus de Sinzingen, Henricus Fren, Hermannus Grossus, Hærtvicus Dapifer Episcopi, Diethmarus de Sinechingē, Altmannus de Egloffshaim, Chuno de Hofedorf, Wallo & filius eius Wallo de Falckenstain, Ortliep Chæspitz, Haitrolikh in Haide, Lautvvin Listmar, Fridericus Cumore, Henricus Rugyveize, Fridericus Paruus, Vsto de Pennechapelle, Karolus filius Rudigeri, Gotfridus Hircellus, & filius eius Gotfridus, Hærtvicus in Porta, Rutlandus de Puchse, Ludouicus Magister Coquina. Facta sunt

Et sunt autem hæc Anno ab incarnatione Domini M. C. LVI. in festiuitate B. Martini, Episcopi & Confessoris, regnante Domino nostro Iesu Christo,

COPIA ALIARUM LITTERARVM
EIVSDEM HAERTVVICI. &c.

NOVERIT hoc tam præfens ætas quam successura posteritas. quod ego Hertvvicus Dei gratia, Ratisbonens. Ecclesiæ Ep̄s, cum propter frequentes meas infirmitates, tum etiam propter aëris temperiem, ac loci amœnitatem, apud Ecclesiam S. Magni sæpius requiescerem; accidit, vt Diechmarus, maioris Ecclesiæ Plebanus, habitum assumeret monasticæ religionis, in Monasterio B. Emerani martyris. Quo facto, Ortvinus, prædictæ Ecclesiæ Præpositus, assumptis secundum duob. venerabilib. viris, Alberto, videlicet Abbate S. Emerani, & Gevvolfo, Abbate Kastellensi, in præsentia se nostrâ obtulit, multimodam Ecclesiæ suæ nobis exponens inopiam, ac deinde immensum laborem in ædificando nouo Monasterium: Quod quidem fundator satis nobiliter inchoauerat, attamen minus ex aliqua parte perfecerat; nobis etiam de hoc supplicans, quatenus in leuamen sui laboris, & Ecclesiæ suæ sustentationem, aliquod stipendium in Ecclesia nobis vacante, dignaremur exhibere. Abbates verò nos tam venerabilis viri petitionem non debere frustrari commouentes, quem etiam à Decania in Kiemse non paruis precib. nuper assumptum, sub spe bonæ prouisionis in Ecclesia Ripensi locatum, nos Ecclesiæ suæ propter ipsum asseruerunt digne esse benefacturos. Nos itaq; ad petitionē tantorum virorum Chorum Ratisbonens. simul cū Ministerialib. S. Petri, in prædictum locum conuocauimus, exponentes eis pia consideratione, quæ audiuius; Vt & ipsi recordarentur B. memoriæ Gebhardi Presbyteri, quondã ipsorum confratris & Cōcanonici, qua fide & dilectione eis astiterit, qui ob amorem ipsorum, eorum etiam obtinendum suffragium, Ecclesiam Ripensem, cum libera esset, voluntariè fecit eis esse censualem. His igitur cunctis præconsideratis, nos mediantib. Abbatib. in vnum conuenimus, & cōmunicato consilio Ecclesiam in Saler, sub tali conditione contulimus Ecclesiæ Ripariæ, quatenus Plebanus maioris Ecclesiæ, omnium vinearum eiusdem Parochiæ: Præpositus verò S. Magni omnē decimã frugum cum oblatione fidelium possideret in perpetuum. His itaq; cunctis sic ordinatis, vt nulli omnino ea in posterum annullare, vel in irritum ducere liceret, Auctoritate & Banno Episcopali scripto, ac sigillo nostro, Ecclesiæ Ripariæ confirmauimus.

TESTES verò huius rei sunt hi, Albertus Abbas S. Emerani, Gevvolfus Abbas Kastellensis, Wernherus Præpositus, Heinricus Decanus, Rudiger Cellerari, Kadelhohus de Ahufen, Bruno de Hæsinaker, Vlricus Scolasticus, Chuno de Reitenpuch, Merboto, Berchtold de Sinzinge. Berchtold de Claßschinkh, Bernhart Niger, Hermannus Grossus; Capellani verò Episcopi, Henricus Abbas de Münster, Heinricus de Roro. Egilolphus; Rapoto, Regil, Vlricus Vicedominus Sigehardus de Eberpeunt, Nizo de Neitenpuech, Hartvvicus Dapifer, Diethricus de Hæsinackher, Diethmarus de Sinichingen, Albertus de Auttingen, Vlricus de Hohenbergk, Hartvvicus de Liechtenberck, Ordliep Chæzpizze, Erbo Sculteta, Fridericus Paruus. Facta sunt autem hæc anno ab incarnatione Domini M. C. LXI. in vigilia Apostolorum, Simonis & Iudæ.

ADDITIONE S.

Fundatio Ecclesiæ Ripensis alias Monasterij S. Magni Confessoris in pede pontis ciuitatis Ratispon.

Ex libr.
tractat. M.
6.

ANno Saluatoris nostri incarnationis videlicet millesimo, centesimo, trigésimo.